

Sygn. akt XXIII Ga 300/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - SSO Elżbieta Hniedziewicz

Sędziowie: SO Anna Miśkiewicz (spr.)

SO Hanna Kulesza

Protokolant: prot. sąd. staż. M. S. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 czerwca 2011 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w likwidacji w W.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W.

z dnia 16 listopada 2010 r. Sygn. akt IX GC 1267/10

I. oddala apelację,

II. zasądza od (...) Sp. z o.o. w likwidacji w W. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt XXIII Ga 300/11

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. w likwidacji dochodził od pozwanego (...) Sp. z o.o. kwoty 46 417,34 zł z odsetkami ustawowymi jako wynagrodzenia za wykonanie na rzecz pozwanego usługi polegającej na uszyciu koszul na zlecenie pozwanego.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zarzucił, iż nie zlecał powodowi żadnej usługi, jak też powód nie wykonywał na rzecz pozwanego żadnej usługi.

Wyrokiem z dnia 16 listopada 2010 r. Sad Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2417 zł tytułem kosztów procesu.

W ocenie Sądu I instancji powód nie wykazał, aby wiązał go z pozwanym jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy, w szczególności umowa zlecenia lub o dzieło, z którego wynikałby po stronie pozwanego obowiązek zapłaty. Nie wykazał też, aby wykonał dla pozwanego usługę i wydał mu uszyte koszule. Dowodem takim, zdaniem Sadu Rejonowego, nie są dołączone do pozwu - nawet niepodpisane przez przedstawiciela pozwanego - faktury. Nie jest też istotne w niniejszej

sprawie, czy pozwany faktury te zaksięgował, ani czy je zwrócił powodowi. Z tych też względów Sąd I instancji oddalił zgłoszone przez powoda wnioski dowodowe.

Jako nieistotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd I instancji uznał też fakty, na okoliczność których, pozwany zgłosił dowód w postaci przesłuchania świadka, co skutkowało oddaleniem wniosków dowodowych. W ocenie Sądu Rejonowego, skoro powód, na którym spoczywał ciężar dowodu, nie wykazał, aby wykonał dla pozwanego opisaną w pozwie usługę, brak było podstaw do zasądzenia od pozwanego dochodzonej pozwem kwoty, jako wynagrodzenia za tę usługę.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożyła strona powodowa, zaskarżając wyrok w całości. Apelujący domagał się zmiany w całości zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 46 417,34 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz kosztów postępowania.

Skarżący domagał się przesłuchania w charakterze świadka M. S. (2), na okoliczność braku otrzymania przez powoda od pozwanego oryginałów faktur oraz na okoliczność charakteru i zakresu rozmów prowadzonych w imieniu powoda z pozwanym w miesiącu styczniu 2010r.

Wnosił także o zobowiązanie Urzędu Skarbowego W. - U. do wszczęcia kontroli podatkowej u pozwanego celem ustalenia czy sporne faktury VAT zostały przez niego zaksięgowane i zaliczone w poczet kosztów uzyskania przychodu spółki.

Ewentualnie powód domaga) się uchylenia w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego jej rozpoznania.

Apelujący zarzucił naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie nit. 479¹² k.p.c. poprzez pominięcie przez Sąd I instancji wniosków dowodowych za warty cli w pozwie oraz w piśmie procesowym z dnia 27 października 2010r. mimo, że potrzeba ich powołania wynikła później.

Skarżący zarzucił również naruszenie art. 233 § 1 kpc, poprzez błędy w ustaleniach faktycznych sprawy, w szczególności, niezasadne przyjęcie iż powód nie wykazał zasadności powództwa mimo, że zebrany w sprawie materiał dowodowy prowadził do odmiennego wniosku.

Powód wskazał także na naruszenie art. 328 § 2 kpc, poprzez brak uzasadnienia przez Sad I instancji w sposób należyty i wyczerpujący przyczyn, dla których Sąd odmówił przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych przez powoda w piśmie z dnia 27 października 2010r.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że w piśmie z dnia 26 października 2010 r. powód w sposób jednoznaczny wskazał, iż potrzeba powołania dowodów wynikła dopiero po otrzymaniu sprzeciwu pozwanego i uzasadnił te okoliczność tym, iż pozwany wcześniej nie kwestionował zlecenia i odebrania uszytych koszul. Nadto pozwany nigdy nie odpowiedział na przedsądowe wezwanie do zapłaty, tak więc powód nie mógł przed otrzymaniem sprzeciwu wiedzieć dlaczego pozwana spółka odmawia zapłaty i na jakich podstawach opiera swoje stanowisko. Powód nie przypuszczał, że okoliczność bezsporna w ocenie powoda, iż została zawarta umowa zlecenia między stronami i po jej wykonaniu wystawione zostały faktury VAT, a koszule zostały odebrane, będzie kwestionowana przez pozwanego. W ocenie skarżącego, analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sadu I instancji nie pozostawiała wątpliwości, iż Sąd naruszył normę art. 233 § 1 k.p.c. W wyroku z dnia 29.09.2000 r., V CKN 94/00 Lex nr 52589, Sad Najwyższy stwierdził, iż „przepis art. 233 §1 kpc, przy uwzględnieniu treści art. 328 §2 kpc, nakłada na sąd orzekający' obowiązek: po pierwsze - wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału, po drugie - uwzględnienia wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, po trzecie -skonkretyzowania okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności, po czwarte - wskazanie jednoznacznego kryterium oraz argumentacji pozwalającej - wyższej instancji i skarżącemu - na weryfikację dokonanej oceny w przedmiocie uznania dowodu za wiarygodny bądź też jego zdyskwalifikowania, po piąte -

przytoczenia w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia dowodów, na których sąd się oparł i przyczyn d/a których innym dowodom odmówił wiarygodności

Zdaniem powoda doszło w przedmiotowej sprawie do naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów, polegającego na przyjęciu przez Sąd meriti, iż

faktury VAT załączone do pozwu nie są dowodami na zawarcie przez strony umowy i oparciu tego wniosku na tym, że pozwany we wniesionym sprzeciwie od nakazu zapłaty stanowczo zaprzeczył aby zawarł z powodem umowę zlecenia. W ocenie powoda zaprzeczenie przez pozwanego twierdzeniom powoda nie stanowi jakiegokolwiek obiektywnej podstawy do przyjęcia, iż nie doszło do zawarcia między stronami umowy. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005r., sygn. akt II CK 7/05:" wystawiona przez sprzedającego faktura stanowi element umowy". Faktury VAT przedłożone przez powoda w" pozwie zawierają wszystkie elementy niezbędne do uznania ich ważności, jako dokumentów.

Przewidziana w art. 479¹²§1 kpc zasada tzw. prekluzji dowodowej ma na celu przede wszystkim dyscyplinowanie strony w postępowaniu w sprawach

gospodarczych. Chodzi tu o realizację postulatu szybkości i sprawności postępowania w takich sprawach, co leży także w interesie podmiotów

prowadzących działalność gospodarczą. Reguła wykazana w art. 479¹² kpc nie może być rozumiana w sposób bezwzględny.

W treści art. 479¹² §1 kpc przewidziano możliwość powoływania się na spóźnione twierdzenia i dowody w razie wykazania, że ich powołanie w pozwie nie było możliwe albo że potrzeba powołania wynikła później. W rozpatrywanej sprawie Sąd meriti zastosował rygor tzw. prekluzji dowodowej zbyt wcześnie, bez odpowiednio pogłębionej i przekonującej w tym względzie motywacji nawiązującej do treści pozwu i załączonych do pozwu dokumentów. Apelujący wywodził, że Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w sposób lakoniczny i skrótowy odniósł się od odmowy uwzględniania wniosków dowodowych zgłoszonych przez powoda w pozwie oraz w piśmie procesowym z dnia 27 października 2010r. jak i do całego materiału dowodowego. Sąd Rejonowy wskazał jedynie, iż skoro powód, na którym spoczywa ciężar dowodu, nie wykazał zlecenia mu przez pozwanego wykonania usługi uszycia koszul brak było podstaw do zasądzenia od strony pozwanej kwoty dochodzonej pozvem.

Na rozprawie apelacyjnej strona pozwana wносиła o oddalenie apelacji, nieuwzględnienie wniosków dowodowych powoda oraz domagała się zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje: Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy uznaje ustalenia Sadu Rejonowego jako prawidłowe i przyjmuje za własne. Sąd I instancji zasadne przyjął, że powód nie wykazał związania stron umową, jak też podstaw do żądania zapłaty wynagrodzenia. Powód na uzasadnienie okoliczności podniesionych w pozwie, przedstawił dokumenty stanowiące f-ry VAT wystawione przez powoda i wezwanie do zapłaty. Wniosek dotyczący nakazania wszczęcia przez Urząd Skarbowy kontroli podatkowej u pozwanego, ze względu na treść art. 177§2 kpc zmierzał do zawieszenia postępowania z urzędu w niniejszej sprawie, niemniej pozwany

-

nie zarzuca w apelacji naruszenia art. 177§2 kpc, zatem Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia tego wniosku skarżącego. Ponadto nawet ustalenie, że wystawione przez powoda f-ry zostały zaksięgowane przez pozwanego, jeszcze nie stanowi dowodu na okoliczność związania stron umowa. Powód nawet nie wskazuje okoliczności w jakich została zawarta umowa pomiędzy stronami niniejszego postępowania. Również nie podnosił i nie wskazywał okoliczności, że świadczenie rzeczowe wykonane przez powoda zostało spełnione na rzecz pozwanego

i powód wydał pozwanemu uszyte koszule, a pozwany je odebrał. W piśmie procesowym z 27.10.2010r. powód też nie przedstawił dowodów na okoliczność związania stron umową, na mocy której pozwany zlecił powodowi uszyte koszul, jak też dowodów, że powód zobowiązanie wykonał i wydał pozwanemu uszyte koszule. Zasadnie Sąd Rejonowy uznał w tej sytuacji za bezprzedmiotowe dopuszczenie dowodów wnioskowanych przez powoda w tym piśmie. Wbrew zarzutom apelacji, Sąd I instancji uznał za niezasadne wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda, a nie za sprekludowane. Również za niezasadne uznał Sąd Okręgowy te wnioski dowodowe, które zostały ponownie zgłoszone w apelacji. Teza dowodowa wskazana przez powoda, na która to okoliczność miałby zostać przeprowadzony dowód z zeznań świadka, nie zawierała podstawy potwierdzającej fakt obejmujący związanie stron umową. Prowadzenie bowiem przez wnioskowanego świadka, rozmów z pozwanym w zakresie dol. zapłaty za wystawione przez powoda f-ry, nie stanowi dowodu na okoliczność istnienia umowy stron, a więc powstania stosunku obligacyjnego w ramach którego powód był zobowiązany spełnić i spełnił świadczenie rzeczowe, za które żąda zapłaty. Zważyć jednocześnie należy, że powód nawet nie podnosił w toku postępowania, że wydał pozwanemu uszyte koszule.

Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazuje, że poprawność bądź brak poprawności w księgowaniu przez pozwanego dokumentów finansowych, jak też kwestie związane z rozliczeniem podatku, pozostają bez wpływu na ocenę zobowiązań cywilnoprawnych. Faktura YAT będąca dokumentem finansowo-księgowym, wprawdzie może stanowić element umowy stron, ale tylko w znaczeniu cywilnoprawnym, a nie przez sam fakt jej wystawienia przez powoda. W niniejszym stanie faktycznym, wobec braku wykazania zarówno zgodnych oświadczeń woli stron co do zlecenia powodowi przez pozwanego uszycia koszul, jak też braku podstaw do przyjęcia iż koszule uszyte przez powoda zostały wydane pozwanemu, faktura YAT jest jedynie oświadczeniem powoda o żądaniu zapłaty. Nie świadczy jednak o zawarciu przez strony jakiegokolwiek umowy polegającej na zgodnym oświadczeniu woli stron bądź w rozumieniu art.627 kc, bądź w rozumieniu art.734kc w zw. z art.750 kc. a wobec tego ^

obowiązku zapłaty należności przez pozwanego.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art.385 kpc Sad Okręgowy oddalił apelację. Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego uzasadnia treść art.98 kpc.